

စိတ်ကူးသစ်တလ

ဘောင်ခင်စိုး လူ့ကျင်းမှကျားဆိုး အပါအဝင်

မုဆိုးနှင့်သားကောင်
ဝတ္ထုများ

နှောင်ခိုင်ကြိုးဝိုင်းမှ ကျားဆိုးပုံပြင်

(၁)

နှောင်ခိုင်သစ်တောကြိုးဝိုင်းအတွင်း သစ်တစ်ပင်စခန်းတောင်
ကျောသည် အလျားလိုက် တည်ရှိလေသည်။ ။ တောင်ကျောအနောက်ဘ
က်ခြမ်းတွင် မတ်စောက်သော ကျောက်ဆောင်ကမ္ဘားရံ ကြီးများ ရှိလျက်
အစွန်အဖျားအကျဆုံး တောင်ထွတ်တွင် ကြီးမားနက်မှောင်သည့် သဘာ
ဝကျောက်ဂူ ကြီးရှိပါသည်။ ။ အလွန်ချမ်းအေးသော ဒီဇင်ဘာလတစ်ည
တွင် ထိုကျောက်ဂူကြီးအတွင်း ကျွန်တော် မွေးဖွားခြင်း ခံရ၏။
ထိုရက်များ အတွင်း ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှမှာ အနည်းငယ်သာ။ မိခင်၏
သန်စွမ်းကြီးများ သော လက်မောင်းကြီးများကို မှီတွယ်ကာ နွေးထွေး
သော အမွေးများကြားတွင် ခိုဝင်လဲလျောင်းလျက် ကြမ်းတမ်းသော လျှာ
ကြီးဖြင့် မိခင်က ကျွန်တော်၏ ဦးခေါင်းအား ကြင်နာ ယုယစွာ လျက်
ပေးလျက်ရှိ၏။ ဖခင်နှင့် ပတ်သက်မှု ပြန်လည်သတိရခြင်းမရှိပါချေ။
ချုံ့မြိန်သော မိခင်၏ နို့ရည်ကို မိခင်က ညစ်၍ ချထားသော ဂူတွင်းရှိ
ကျောက်ခွက်မှ အငမ်းမရသောက်စို့ရင်း ကျွန်တော်သည် တဖြည်းဖြည်း
ကြီးပြင်းလာခဲ့ရ၏။

အရက်ဦးအချိန် ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ နိုးလာသောအခါများ တွင် မိခင်၏
ရင်ခွင်တွင်းမှ လဲလျောင်းလျက် အရှေ့စွန်းမှ တောင်များ အထက်

တွင် နီရဲလှပသော နေလုံးကို ကြည်နူးစွာ တွေ့မြင်ရ ၏။
ဖြည်းဖြည်းချင်း အနီရောင်နေလုံးကြီးမှ အရောင်ဖျော့၍ လာကာ ရွှေဝါ
ရောင်ကွန်ယက်များအား စိမ်းစိုညိုမှောင်သော သစ်တောများ အထက်
သို့ ကြဲဖြန့်ချလိုက်သည် ကို တွေ့မြင်ရ၏။ တောင်ခြေ အဝေးတွင် ကား
ကျယ်ပြန့်သော မြက်ခင်းပြင်များ တောင်ယာတဲများ နှင့် ရွာကလေးတစ်
ရွာတည်ရှိ ရာ မိခင်၏ ပြောကြားချက်အရ လူမည်သော ခြေနှစ်ချောင်း
နှင့် လမ်းလျှောက်သည့် သတ္တဝါ နေထိုင် ကြောင်း သိရှိရ၏။ ကျွန်တော့်
အား မိခင်က ပတ်ဝန်းကျင်လောကနှင့်ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက်သ
ည့် အကြောင်းအရာများကို သွန်သင်ပြောပြခဲ့သည် များ အနက် ကျွန်
တော်တို့ ၏ အစာဖြစ်သော စိုင်း၊ ဆတ်၊ ကြောင်၊ ဝက်၊ ဒရယ်၊ ဂျီ စသော
သတ္တဝါများ ၏ အကြောင်းလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ။

(၂)

ကျွန်တော့်အဖို့ မိခင်၏ အရိပ်အာဝါသအောက်တွင်
တဖြည်းဖြည်းကြီးပြင်းသန်စွမ်းလာခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ သို့သော် မိခင်က
မူ သူမမရှိခိုက် မည်သည့်အခါမျှ ဂူတွင်းမှ အပြင်သို့ ထွက်ခွာမသွားရန်
ကိုမူ ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်ထားလေသည်။ ။

လသာသော ညတစ်ညတွင် မိခင်သည် အစာရှာရန်ထွက်ခွာသွား
လေသည်။ ။ ခါတိုင်းညများ ထက်စောစီးစွာ ထွက်ခွာသွားခြင်းဖြစ်သဖြင့်
ပျင်းရိလာသော ကျွန်တော့်အဖို့ လရောင်ဖြာလျက်ရှိသော သစ်တောအ
တွင်းသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုလိုသော ဆန္ဒများ ပြင်းထန်စွာ ပေါ်ပေါက်
လာခဲ့သည်။ ။ တဖြည်းဖြည်းခြင်း ဂူတွင်းမှ ဆင်းသက်လာခဲ့ပြီးနောက်
အတန်ကြာလျှင်ပင် တောနက်၏ အလယ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ကြီးမား

သော ဆူးချုံကြိမ်တောကြီးတစ်ခုအနီးတွင် ကပ်၍ ဝပ်ကာ ကြောက်စိတ် များ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၍ ပြန်လမ်းကို ရှာဖွေနေမိ၏။ အရှေ့တစ်လံအကွာတွင် ခြေသွားလမ်းကလေး တစ်ခုရှိသဖြင့် ခေတ္တမျှ စောင့်စားနေမိခဲ့ကြောင်းတွင် မည်းနက်သော သဏ္ဌာန်ကြီးတစ်ခု လာနေသည် ကို လရောင်အောက်တွင် တွေ့ရသည် ။ တောမကျွမ်းသေးသော်လည်း လာနေသော သဏ္ဌာန်သည် မိခင် ကြီးဖြစ်ရမည်ဟု စိတ်မှ ထင်နေမိ၏။ သို့နှင့် မိခင်ကြီးအား ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်စေရန် ကြိမ်တော အကွယ်၌ စောင့်နေရာမှ အနားသို့ရောက်လာသည် နှင့် ကျောပေါ်သို့ လှမ်းအုပ်လိုက်မိသည် ။ သို့သော် ကျွန်တော်မျှော်လင့်သကဲ့သို့ ဖြစ်မသွားပဲ မြေပေါ်တွင် နှစ်ပတ်သုံးပတ်မျှ လှိမ့်သွားရသည် ။ တင်းပုတ်နှင့် ထုလိုက်သည့် အလား ခေါင်းပေါ်သို့ ပြင်းထန်ကြီးမားသော လက်ကြီးတစ်ခုကလည်း ဖြတ်ရိုက် သွားခြင်း ခံလိုက်ရ၏။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ကျွန်တော် ငိုရှိုက်နေရာမှ ကျယ်လောင်သော အသံ ကြီးကြောင့် မျက်စိကိုအသာဖွင့်ကြည့်မိ၏။

“ဟား ... အံ့မယ် ... မိကျားသားပါလား။ သူ့အဘိုးကိုတောင် သူက စားမလို့ ကိုး ...”

ကျွန်တော့်အပေါ်တွင် မိုး၍ နေသူမှာ မိခင်ကြီးမဟုတ်ဘဲ၊ တောဘုရင် ကျွန်တော့်အဘိုးဖြစ် ကြောင်း တွေ့ရှိရသည် ။ တောဘုရင်အဘိုးက သာယာညှင်းပြောင်းစွာ ကျွန်တော့်အားခေါ်လာခဲ့၏။

“လာ ... လာ ... ငါ့မြေး ... မင်းဂူကို ပြန်ရအောင်”

ဂူတွင်းသို့ရောက်၍ မိခင်ကြီး ပြန်လည်ရောက်ရှိခြင်း မရှိသေးသည့် အတွက် အဘိုးအား ပြေးထွက်၍ ခေါ်လိုက်ရသည် ။

“ဘိုးဘိုး ... အမေ၊ မရောက်သေးဘူးဗျ ... ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့ပါရစေ

ဦး ...”

“ဟင် ... မင်းလျှောက်လည်ချင်သေးတုန်းပဲလား၊ မင်း ငါနဲ့ တွေ့လို့ ကံကောင်းတယ်မှတ်၊ ငါ့လို အကျားမဟုတ်ဘဲ၊ အကွက်သာဆိုရင် မင်း ကို တစ်ကိုက်ထဲနဲ့ စားပစ်လိုက်မှာ ကွ၊ မြေးရ”

အဘိုးက ဆုံးမရင်း ကျွန်တော့်အပါးတွင် လဲလျောင်းလျက် တော၏ သင်္ခန်းစာများကို သင်ကြားပေး၏။ ပြောင်၊ စိုင့်၊ ဆတ် စသည့်သတ္တဝါများကို မည်သို့ မည်ပုံသတ်ဖြတ်စားသောက်ရ မည်၊ စမ်း များ တွင် ရေသောက်ဆင်းသော အမဲများကို မည်သို့ဖမ်းဆီးရမည် စသည့် ဖြင့် သင်ကြား ပြသသွားခဲ့၏။ အရုဏ်ကျင်း၍ အလင်းရောင်ပေါ်လာ သည့်အခါ မိခင်ကြီးပြန်ရောက်လာ၏။ မိခင် ကြီးနှင့်အတူ ပါလာသော ဂျီပေါက်ကလေးအသားကို စားရခြင်းဖြင့် အဘိုးနှင့် တွေ့ရခြင်းကိုပင် မိခင် ကြီးအား မပြောမိတော့ပေ။

ညပေါင်းလေးငါးဆယ်မျှ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပြီးနောက် လပြည့်ညတစ် ညတွင် မိခင်ကြီးက ကျွန်တော့်အား ပြောလာ၏။

“သားလေးရေ လာဟေ့ ... တို့ သားအမိ ဒီကနေ့ည အမဲလိုက်ကြရ အောင် ...”

ကျွန်တော့်အဖို့ မည်မျှ ဝမ်းမြောက်သည် ကို ပြောမပြနိုင်ပါချေ။ သဲပြင်ခင်းထားသော မလိခ မြစ်ဘေးတစ်လျှောက် ခုန်ပေါက်မြူးတူး၍ မိခင်ကြီးအပါးမှ လိုက်ပါလာခဲ့ရ၏။ မိခင်၏ အောင်မြင် ကျယ်လောင် သော ဟိန်းသံပေးလိုက်သည် တွင် ထို့ထက်ပို၍ အောင်မြင်မာကျော သော ဟိန်းသံကြီး ကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် ဖခင်အား တွေ့လိုက်ရ လေသည် ။

